

Ο καθόλου τυχαίος θάνατος ενός μετανάστη

**στο κέντρο της Αθήνας
από τον γιαννιώτη χρυσαυγίτη
Χρήστο Στεργιόπουλο**

**με συνήγορό του
τον επίσης γιαννιώτη νεοδημοκράτη
Αντώνη Φούσα**

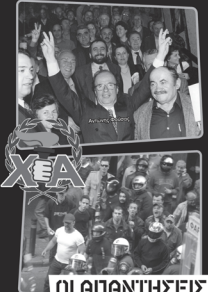
Ούτε Συγκωρείται Ούτε Ξεκινιέται

Τα ξημερώματα της 17ης Γενάρη 2013, δολοφονείται στα Πετράλωνα ο Σαχτζάτ Λουκμάν εργάτης μετανάστης Πακιστανικής καταγωγής. Οι δολοφόνοι του Χρήστος Στεργιόπουλος (πυροσβέστης από τα Γιάννενα) και Διονύσης Λιακόπουλος, Έλληνες φασίστες. Το συγκεκριμένο γεγονός είναι πάγια τακτική των ταγμάτων εφόδου της νεοναζιστικής οργάνωσης Χρυσής Αυγής, μέλη των οποίων είναι και οι δολοφόνοι του Σαχτζάτ Λουκμάν.

Στους δολοφόνους δεν αποδόθηκαν ρατσιστικά κίνητρα εκ μέρους της δικαστικής εξουσίας, ούτε στη σύλληψη αλλά ούτε και κατά τη διάρκεια της δίκης. Ο Χρήστος Στεργιόπουλος και η γραμμή υπεράσπισής του, ισχυρίζονται ότι ο ίδιος δεν είναι ρατσιστής, πάρ' όλο που τα ευρήματα τα οποία βρέθηκαν στα σπίτια των δύο δολοφόνων περιλαμβάνουν προεκλογικό υλικό της χρυσής αυγής καθώς και διάφορα είδη όπλων. Το βράδυ της δολοφονίας κυκλοφορούσαν με καλυμμένη την πινακίδα του οχήματος στο οποίο επέβαιναν και είχαν μαζί τους μαχαίρια, γεγονός που αποδεικνύει περίτρανα ότι ο «νυκτερινός περίπατός» τους ήταν προσχεδιασμένος και είχε ως σκοπό την εύρεση μεταναστών για να επιτεθούν. Οι ίδιοι από τη μεριά τους, σε μία τραγική προσπάθειά να δικαιολογήσουν τη δολοφονία, ισχυρίστηκαν ότι το θύμα «τους εμπόδιζε με το ποδήλατό του, τη διέλευση του δρόμου».

17 Ιανουαρίου, ρατσιστική δολοφονία του Σαχτζάτ Λουκμάν (28 χρονών εργάτης από Πακιστάν) από μέλη τάγματα εφόδου της χρυσής αυγής...

- Τάγματα εφόδου στις μέρες μας;
- Μα που είναι επιτέλους το κράτος;
- ...να το το κράτος....

Αντώνης Φούσας, πρώην βουλευτής και υποψήφιος της ΝΔ, Συνήγορος υπεράσπισης του Χρήστου Στεργιόπουλου, ενός εκ των δύο δολοφόνων, στα σπλάχνα οποίων βρέθηκαν αερίδια, σπέρμα και προξενικό υλικό της χρυσής αυγής. Ο Χρήστος Στεργιόπουλος είναι πυροβόλος και κάτοχος από τα Γιάννινα, Κρόβουλο τυροσφύρα, συνάντησε τους μίας και επέβησάνε ακόμη μια φορά και με την βοήθεια Ρούλα) την φασιστική διαχείριση από μεριάς του κράτους των πιο καταπιεσμένων κομματιών του κοινωνικού ιστού.

Το κράτος αρνείται ότι πρόκειται για ρατσιστικό έγκλημα, καλλιεργώντας έτσι τους δολοφόνους και νομιμοποιώντας τις ρατσιστικές διακρίσεις εναντίον. Η εν λόγω πολιτική επιλογή της επίσημης εξουσίας δεν μας εκπλήσσει. Άλλωστε κράτος και παρακράτος, με τον καιρό ταυτίζονται.

ΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΝΑΖΙΣΤΙΚΑ ΑΠΟΛΙΘΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΕΣ ΤΟΥΣ, ΘΑ ΩΘΟΥΝ ΑΠΟ ΟΘΟΥΣ ΕΜΑΣ ΕΩΣ ΚΑΙ ΤΩΡΑ!

Γιάννινα, πόλη καθαρή από φασίστες!

NO PASARAN
αντιρατσιστική συνάντηση | προεκλογική συζήτηση
Ιωαννίνα 2/2013

Αφίσα που τοιχοκολλήθηκε στους δρόμους των Ιωαννίνων το Φλεβάρη του 2013 από την αντιφασιστική συνέλευση No Pasaran

Συνήγορος υπεράσπισης του φασίστα Χρήστου Στεργιόπουλου είναι ο γνωστός Γιαννιώτης δικηγόρος Αντώνης Φούσας. Πρώην βουλευτής και υπουργός της Νέας Δημοκρατίας, για πολλά χρόνια Πρόεδρος της Επιτροπής Ελληνοαλβανικής Φιλίας του Ελληνικού Κοινοβουλίου και στέλεχος της ΝΔ για δεκαετίες με πλούσιο βιογραφικό στην πολιτική του καριέρα. Αυθεντικό σκυλί της δεξιάς, εκφραστής της νεοφιλελεύθερης ατζέντας αλλά και γνήσιος εθνικιστής. Τους τίτλους αυτούς τους κέρδισε επάξια από την πολύχρονη δράση του στην πολιτική σκηνή. Από τη μία τον θαυμάσαμε το 1994, όταν στα Τίρανα έγινε η γνωστή «ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ» οι οποίοι κατηγορήθηκαν για την οργάνωση της ΜΑΒΗ. Ο Φούσας είχε, από πλευράς ΝΔ, την ποινική και πολιτική ευθύνη της υπόθεσης και τελικώς οι κατηγορούμενοι απαλλάχθηκαν από τις κατηγορίες. Από την άλλη, με αφορμή τη δολοφονία έλληνα στο Vlorë (Αυλώνα) της αλβανίας το 2010 σπεύδει να δηλώσει την ανησυχία του για ενδεχόμενο μπαράζ επιθέσεων των "αλβανοτσάμηδων" κατά της ελληνικής μειονότητας. Ενώ ακόμα και σήμερα τα ενδιαφέροντά του κινούνται γύρω από το ζήτημα της νοτίου αλβανίας, γύρω από "το μέγα πρόβλημα της εγκληματικότητας στη

χώρα μας, η οποία πλήττει σοβαρά ιδίως τις Παραμεθόριες και Ακριτικές περιοχές". Επειδή όμως εδώ δεν έχουμε να κάνουμε απλώς με ένα τσιράκι της δεξιάς, αλλά μιλάμε για έναν ίσως από τους ισχυρότερους εκφραστές του βαθέως κράτους, δεν μας κάνει εντύπωση πως ο Αντώνης Φούσας δεν μιλάει για ανοιχτή σύρραξη με την αλβανία, μιλάει για δυναμικότερη διπλωματική παρέμβαση προς αυτήν. Δεν μιλάει για την προσάρτηση της βορείου ηπείρου στην Ελλάδα αλλά μιλάει για "ειδικό πρόγραμμα ανάπτυξης της βορείου ηπείρου που πρέπει να καταρτίσει η ελληνική κυβέρνηση, σημειώνοντας ότι το Βορειοηπειρωτικό λύνεται αυτομάτως με την ένταξη της αλβανίας στην Ευρωπαϊκή "Ενωση." Δεν είναι ν' απορεί κανείς πως κρατιέται ακόμα στη θέση του ο Αντώνης Φούσας. Ο εν λόγω κύριος αποτελεί σημαντικότερο πολιτικό και νομικό εργαλείο του κόμματος της ΝΔ, και συνέβαλε τα μέγιστα στο να μην καταγραφεί η δολοφονία του Σαχτζάτ Λουκμάν ως αυτή που ήταν πραγματικά, δηλαδή ως δολοφονία ενός εργάτη-μετανάστη από τη νεοναζιστική οργάνωση της χρυσής αυγής. Κρατιέται λοιπόν στη θέση του, σε αντίθεση με τον συνάδελφό του Παύλο Σαράκη, ο οποίος είχε αναλάβει δικηγόρος του φασίστα Κασιδιάρη για υπόθεση οπλοκατοχής και ο οποίος μόλις ανακοίνωσε αυτή του την απόφαση, διαγράφηκε με συνοπτικές διαδικασίες από τα μητρώα των μελών της ΝΔ.

Η δίκη διεξάγεται περίπου ένα χρόνο αργότερα. Και οι δύο φασίστες κρίθηκαν ένοχοι με ομοφωνία στο μικτό ορκωτό δικαστήριο (παρόλο που η πλευρά του ενός προσπάθησε να ρίξει την ευθύνη αποκλειστικά στον άλλον). Τους επιβλήθηκε ποινή ισόβιας κάθειρξης για ανθρωποκτονία από πρόθεση κατά συναυτουργία χωρίς ελαφρυντικά. Επίσης κρίθηκαν ένοχοι και για τα αδικήματα της οπλοχρησίας, της παράνομης οπλοκατοχής και της αποδοχής προϊόντος εγκλήματος. Στους κατηγορούμενους δεν αποδόθηκαν ρατσιστικά κίνητρα ούτε κατά τη διάρκεια της δίκης.

Η δολοφονία του Σ. Λουκμάν δεν ήταν ένα μεμονωμένο περιστατικό από πλευράς της χ.α, αλλά ήταν ενταγμένη σε μια σειρά επιθέσεων και πογκρόμ εναντίον μεταναστών που είχε ξεκινήσει από το καλοκαίρι του 2012, συνεχίζοντας και αναβαθμίζοντας τη δράση των ρατσιστικών επιτροπών των "αγανακτισμένων" κατοίκων, οι οποίες είχαν ως σκοπό τους την εκδίωξη των μεταναστών από αυτές τις γειτονιές (πχ Άγιος Παντελεήμονας). Βασιζόμενη στην εκλογική της άνοδο και την είσοδό της στη βουλή άρχισε να πραγματώνει όλη τη φασιστική της ρητορεία, με καθημερινές-σχεδόν-επιθέσεις σε μετανάστες στο κέντρο της Αθήνας και σε μικροπωλητές λαϊκών αγορών. Παράδειγμα αποτελεί η επίθεση εναντίον 4 αιγυπτίων αλιεργατών στο σπίτι τους στο Πέραμα με λοστούς και ξύλα, το καλοκαίρι του 2012. Η επιλογή λοιπόν, της περιοχής των Πετραλώνων για ανθρωποκτονηγή δεν ήταν τυχαία καθώς εκεί μένουν και εργάζονται μετανάστες. Στόχος της χ.α ήταν η ανάδειξη της ως γνήσια νεοναζιστική οργάνωση. Από τη μία εφάρμοζε επί του πρακτέου το προεκλογικό της πρόγραμμα. Από την άλλη οργάνωνε την εσωτερική της συγκρότηση, η οποία απαιτούσε τη δημιουργία ισχυρότερων και μαζικότερων ταγμάτων εφόδου. Με αυτό τον τρόπο η χ.α, σε συνδυασμό πάντοτε με την κρατική αντιμεταναστευτική πολιτική και τη φύλαξη των νώτων της από το κράτος, δημιούργησε το υπόβαθρο ώστε δύο δολοφονίες μεταναστών (του Σαχτζάτ Λουκμάν στις 17/1/2013 από φασίστες-χρυσαιγίτες και του μικροπωλητή Μπαμπακάρ Ντιάε

την 1/2/2013 από δημοτόμπατσους στο Θησείο μετά από καταδίωξη) να περάσουν στα ψιλά γράμματα ως δυο φυσιολογικά καθημερινά περιστατικά. Εκτίμησή μας είναι, ότι η αδυναμία του κινήματος να αναγάγει αυτές τις δύο δολοφονίες σε κεντρικά πολιτικά γεγονότα, που θα έθεταν στο επίκεντρο την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των μεταναστών, επέδρασε προωθητικά στη συγκάλυψη τους.

Η υπόθεση Λουκμάν έρχεται να προστεθεί σε πολλές επώνυμες κι ανώνυμες δολοφονίες μεταναστών στην Ελλάδα. Αυτή τη φορά η δολοφονία έγινε από χέρια φασιστών, οι οποίοι έπραξαν με συνοπτικές διαδικασίες και πάντα συμπληρωματικά στη χρόνια μεταναστευτική πολιτική του κράτους. Δεν είναι η πρώτη φορά όμως που γίνεται δημόσια δολοφονία μετανάστη από φασίστες τα τελευταία χρόνια. Η αμέσως προηγούμενη έγινε στο πογκρόμ που είχαν εξαπολύσει οι χρυσαυγίτες με αφορμή την δολοφονία του Μ.Καντάρη (κέντρο Αθήνας-Μαΐος 2011). Θύμα του πογκρόμ ήταν ο μπαγκλαντεσιανός Αλίμ Αμπντούλ Μάναν, ο οποίος δολοφονήθηκε μια μέρα μετά τη δολοφονία Καντάρη. Οι δήθεν έρευνες για την υπόθεση “ξεκινούν” χρόνια αργότερα, τον Οκτώβρη του 2013 μετά την δολοφονία του Π. Φύσσα.

Η δολοφονία Λουκμάν, σε αντίθεση με την δολοφονία του Αλίμ Αμπντούλ Μάναν, δε μπόρεσε να θαφτεί. Για το λόγο αυτό το ελληνικό κράτος έφτιαξε με πρωτοβουλία του τότε υπουργού προστασίας του πολίτη, Δένδια, γραμμή καταγγελίας ρατσιστικών επιθέσεων, παρ’ όλο που το ίδιο δεν αναγνώριζε αυτή τη δολοφονία ως ρατσιστική. Βέβαια, εάν η καταγγελία γινόταν από μετανάστη χωρίς χαρτιά, όχι μόνο δε θα καταδικαζόταν ο θύτης, αλλά το θύμα θα απελευθύνονταν με συνοπτικές διαδικασίες! Γιατί είπαμε: το κράτος πρέπει να δείχνει ένα αντιρατσιστικό προφίλ, αλλά όχι και να ξεχάσει το ρόλο του, δηλαδή τη διασφάλιση των συμφερόντων της αστικής τάξης και την αύξηση του πλούτου της, με όλα τα μέσα και σε όλα τα επίπεδα εξουσίας. Πώς το πετυχαίνει αυτό; Υποτιμώντας την εργατική δύναμη των μεταναστών, παρανομοποιώντας και τρομοκρατώντας τους καθημερινά, μην αφήνοντάς τους περιθώριο να οργανωθούν και παράλληλα σπέρνοντας πλαστούς διαχωρισμούς ανάμεσα στους εργάτες, με στόχο τη διάσπασή τους και την εντονότερη εκμετάλλευση της εργατικής τους δύναμης.

Η παρανομοποίηση, η τρομοκράτηση και η υποτίμηση της εργατικής δύναμης των μεταναστών επιτυγχάνεται με δύο οδούς. Η πρώτη είναι έμμεση: το ελληνικό κράτος θέτει ξεκάθαρα πολιτικές κατευθύνσεις (σε πρακτικό και ιδεολογικό επίπεδο), οι οποίες εξέθρεψαν, συντήρησαν και συνεχίζουν να τροφοδοτούν τα φασιστικά, εθνικιστικά και ρατσιστικά αντανάκλαστα της κοινωνίας (και κατ’ επέκταση την ανοχή της ή και τη συμμετοχή της σε τέτοιου είδους φαινόμενα – χωρίς φυσικά να θέλουμε να εξαιρέσουμε τις ατομικές ευθύνες των μελών της). Πριμοδοτεί με αυτόν τον τρόπο και αφήνει ελεύθερο το έδαφος να αναπτύξουν τη δράση τους φασιστικά-νεοναζιστικά μορφώματα. Η δεύτερη οδός, η άμεση, αφορά τη λεγόμενη «επανακατάληψη των πόλεων» από τους μετανάστες, σε συνδυασμό πάντα με την 25χρονη πολιτική που ακολουθεί το κράτος όσον αφορά τη διαχείρισή τους. Τμήμα της διαχείρισης αυτής αποτελεί και η συνεχιζόμενη παρανομοποίησή των μεταναστών. Και τι συμπεριλαμβάνει η επί του πρακτέου «επανακατάληψη των πόλεων»;

Καταρχήν, συνεχιζόμενα εντατικοποιημένα «νόμιμα» πογκρόμ μεταναστών από την αστυνομία με ότι συνοδεύει συνήθως αυτές τις επιχειρήσεις, όπως ξυλοδαρμοί, βασανισμοί κτλ, είτε τη στιγμή της σύλληψης είτε κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στα αστυνομικά τμήματα. Κατά δεύτερον, απλόχερη προστασία εκ μέρους της ελληνικής αστυνομίας στις πολιτικές ρατσιστικές επιθέσεις κατά μεταναστών που διενεργούνται από φασίστες. Επιπλέον, στα χερσαία και υδάτινα σύνορα αυτού του κράτους έχουν δολοφονηθεί εκατοντάδες μετανάστες. Ταυτόχρονα το κράτος έχει αναγείρει και συνεχίζει να κατασκευάζει στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών στα οποία ήδη έχουν μεταφερθεί, στοιβαχθεί και εγκλειστεί χιλιάδες μετανάστες με μοναδικό τους «έγκλημα» το ότι υπάρχουν ως οντότητες και όταν στις 10-8-2013 εξεγέρθηκαν, στο στρατόπεδο της Αμυδαλέζας, λόγω της παράτασης του χρόνου εγκλεισμού τους από 12 σε 18 μήνες, καταστάλθηκαν, συνελήφθησαν και συρτήκαν στα ελληνικά δικαστήρια. Ακόμα το ελληνικό κράτος είναι αυτό που επιφυλάσσει απέλαση σε όσους μετανάστες δεν διαθέτουν τα επίσημα κρατικά έγγραφα και καταγγέλλουν ρατσιστική επίθεση, ενώ είναι αυτό που απειλεί να απελάσει 4 μετανάστες εργάτες γης, των φραουλοχώρων της Μανωλάδας, που τον Απρίλιο του 2013 πυροβολήθηκαν από τους επιστάτες της Βαγγελάτος ΑΕ, επειδή διεκδίκησαν τα δεδουλευμένα τους. Σε αντίθεση όμως με τη διαχείριση που επιφυλάσσει το κράτος για τους μετανάστες, το δικαστήριο για την υπόθεση της Μανωλάδας, το οποίο έγινε στις 30.07.2014 αποφάσισε ότι οι Ν.Βαγγελάτος (επιχειρηματίας-παραγωγός)

και Κ.Χαλούλος (μπράβος του Βαγγελάτου) είναι αθώοι όλων των κατηγοριών που τους απαγγέλθηκαν. Οι δύο κατηγορούμενοι επιστάτες κρίθηκαν αθώοι για εμπορία ανθρώπων, ενώ όσον αφορά τις υπόλοιπες κατηγορίες (οι οποίες ούτως ή άλλως ήταν εντελώς υποβαθμισμένες) έπεσαν στα μαλακά: ο ένας κρίθηκε ένοχος για πρόκληση επικίνδυνων σωματικών βλαβών, ενώ ο δεύτερος κρίθηκε ένοχος για απλή συνέργεια σε πρόκληση επικίνδυνων σωματικών βλαβών. Οι ποινές και των δύο είναι εξαγοράσιμες και η έφεση έχει ανασταλτικό χαρακτήρα, γεγονός που σημαίνει ότι αφήθηκαν ελεύθεροι. Και έτσι λοιπόν, μια ξεκάθαρη απόπειρα ανθρωποκτονίας από πρόθεση μετατράπηκε σε αθώοι και ποινές της πλάκας για κατηγορίες της πλάκας.

Συμπερασματικά, βλέπουμε λοιπόν ότι φασίστες, αφεντικά και κράτος δρουν από κοινού και αλληλοσυμπληρώνονται όταν τα συμφέροντά τους και οι ανάγκες τους ταυτίζονται. Τι έγινε όμως το φθινόπωρο του 2013 και το κράτος πέταξε έξω απ' το χορό τα αγαπημένα του παιδιά; Μιλάμε φυσικά για το ενδοαστικό ξεκαθάρισμα που έλαβε χώρα λίγες μέρες μετά τη δολοφονία του Π.Φύσσα, με τις συλλήψεις των ηγετικών στελεχών της χρυσής αυγής. Ήταν η περίοδος εκείνη όπου η χρυσή αυγή είχε αρχίσει να αυτονομείται επικίνδυνα και να δαγκώνει το χέρι που την τάζει όλα αυτά τα χρόνια. Ήταν η περίοδος όπου άρχιζε να αποκτά άμεσες σχέσεις με κομμάτι του κεφαλαίου αυτοπλάσαριζόμενη ως ο καλύτερος διαχειριστής του ελληνικού καπιταλισμού σε κρίση. Ήταν η περίοδος όπου οι νεοναζί της χ.α. μοίραζαν σφαλιάρες στα γαλάζια κομματόσκυλα στην ετήσια γιορτή του μελιγαλά. Ήταν αυτή η στιγμή όπου οι φασίστες ανέβασαν υπερβολικά ψηλά τον πήχη με τη δολοφονία Π.Φύσσα. Κάπου εκεί το κράτος πάτησε πόδι και άδειασε τους φασίστες (στο βαθμό που έπρεπε πάντα χωρίς να ρισκάρει το ενδεχόμενο διάλυσής τους) και μαζί με αυτούς άδειασε και διάφορους συνδέσμους μεταξύ αυτού και των ναζί.

Μπορεί να έχουν περάσει 2 χρόνια από τη δολοφονία Λουκμάν και οι εξελίξεις με τη χ.α και τις ρατσιστικές πολιτικές του κράτους να έχουν προχωρήσει, ο αντιρατσιστικός αγώνας όμως προϋποθέτει την παραμονή όλων των θυμάτων του ρατσισμού και του φασισμού στη ζωντανή μνήμη. Για εμάς η υπόθεση Λουκμάν δεν κλείνει με την καταδίκη των δολοφόνων από την αστική δικαιοσύνη. Θεωρούμε πως το κίνημα είναι αυτό που θα αποδώσει τις πραγματικές ευθύνες όχι μόνο στους χρυσαυγίτες δράστες, αλλά και σε όλους αυτούς που στηρίζουν και αβαντάρουν φασιστικές-ρατσιστικές πρακτικές και επιθέσεις. Έτσι λοιπόν πέρα από τους κύριους υπεύθυνους και πρωταγωνιστές της υπόθεσης, δηλαδή τους δολοφόνους, θεωρούμε ότι η ευθύνη βαραίνει και το συνήγορο υπεράσπισής τους. Η επιλογή του Φούσα να ξελασπώσει το χρυσαυγίτη Στεργιόπουλο, αποδεικνύει περίτρανα τη διαπλοκή κράτους και φασισμού. Γι αυτό κάνουμε ξεκάθαρο πως οι φασιστικές δολοφονίες και η υπεράσπισή τους από τη Ν.Δ, ΟΥΤΕ ΞΕΧΝΙΟΥΝΤΑΙ ΟΥΤΕ ΣΥΓΧΩΡΟΥΝΤΑΙ.

Εμείς από τη μεριά μας, και αντιλαμβανόμενοι τους εαυτούς μας ως ταξικά υποκείμενα, αυτό που οφείλουμε να κάνουμε είναι να υπερασπιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις και με κάθε τρόπο την τάξη μας, τους αγώνες μας και να διασφαλίσουμε την επιβίωσή μας. Με άλλα λόγια, να τσακίσουμε τα φασιστικά τάγματα εφόδου αλλά και κάθε υπερασπιστή τους, καθένα που τους δίνει χώρο, που αναπαράγει το λόγο τους και που τα αναθρέφει. Να υπερασπιστούμε το πιο εξαθλιωμένο κομμάτι της τάξης μας, τους μετανάστες, να παλεύουμε για την κατάκτηση των δικαιωμάτων τους και για τη δημιουργία μιας κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση. Οφείλουμε να αποδομούμε τους εθνικούς μύθους και απέναντι στην ενότητα του έθνους που μας προβάλλουν να προτάξουμε την ενότητα της τάξης μας ανεξαρτήτου φύλου, εθνικότητας, θρησκείας και σεξουαλικού προσανατολισμού.

Τα Γιάννενα ήταν και είναι πόλη καθαρή από φασίστες. Οφείλουμε να τη διατηρήσουμε ως τέτοια μέσω της αντιφασιστικής οργάνωσης και διαρκούς επαγρύπνησης στους χώρους δουλειάς, στα σχολεία, στις σχολές, στις γειτονιές και όπου χρειάζεται για να τσακιστεί ο φασισμός μια και καλή.

Αντιρατσιστική Πορεία
17 Ιανουαρίου στις 18:00

Περιφέρεια

NO PASARÁN
αντιφασιστική συνέλευση | nopasaran@espiv.net